

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 57/2003, annettu 14 päivänä tammikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusedustuksesta 3

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2003/31/EY:

* Komission päätös, tehty 29 päivänä marraskuuta 2002, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi konetiskiaineille ja päätöksen 1999/427/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 4632) 11

1

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 57/2003,
annettu 14 päivänä tammikuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14 päivänä tammi-
kuuta 2003 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	70,5
	204	47,3
	212	104,8
	999	74,2
0707 00 05	052	137,3
	220	166,2
	628	151,4
	999	151,6
0709 10 00	220	91,4
	999	91,4
0709 90 70	052	90,4
	204	165,3
	999	127,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	47,1
	204	56,5
	212	52,0
	220	48,8
	999	51,1
0805 20 10	204	83,5
	999	83,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,5
	220	54,6
	464	142,2
	624	80,4
	999	84,9
0805 50 10	052	73,3
	220	80,7
	600	77,4
	999	77,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	400	98,6
	404	101,5
	720	127,9
	999	92,8
	999	92,8
0808 20 50	052	124,8
	400	115,9
	528	82,9
	720	48,6
	999	93,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/92/EY,
annettu 9 päivänä joulukuuta 2002,
vakuutusedustuksesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilla on vakuutus- ja jälleenvakuutus tuotteiden jakelussa keskeinen asema yhteisössä.
- (2) Ensimmäinen askel helpottaa vakuutusasiamiesten ja vakuutuksenvälittäjien mahdollisuuksia hyödyntää sijoitautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta otettiin toimenpiteistä sijoittautumisvapauden sekä palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi vakuutusasiamiesten ja vakuutuksenvälittäjien (ryhmästä 630 ISIC) toiminnassa, sekä erityisesti kyseistä toimintaa koskevista siirtymätoimenpiteistä 13 päivänä joulukuuta 1976 annetulla neuvoston direktiivillä 77/92/ETY ⁽⁴⁾.
- (3) Direktiiviä 77/92/ETY oli määrä soveltaa, kunnes vakuutusasiames- ja vakuutuksenvälittäjätoiminnan aloittamisesta annettujen kansallisten säännösten yhteensovittamista koskevat säännökset tulevat voimaan.
- (4) Jäsenvaltiot noudattivat laajalti vakuutusedustajista 18 päivänä joulukuuta 1991 annettua komission suositusta 92/48/ETY ⁽⁵⁾, mikä auttoi lähentämään vakuutusedustajien ammatillisia vaatimuksia ja rekisteröimistä koskevia kansallisia säännöksiä.
- (5) Kansallisten säännösten välillä on kuitenkin vielä huomattavia eroja, jotka muodostavat esteitä vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi on aiheellista korvata direktiivi 77/92/ETY uudella direktiivillä.
- (6) Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien olisi voitava käyttää hyväkseen sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, jotka ovat perustamissopimuksessa taattuja oikeuksia.
- (7) Se, että vakuutusedustajat eivät voi toimia vapaasti koko yhteisössä, on esteenä vakuutusalan yhtenäismarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
- (8) Vakuutusedustustoiminnan aloittavia tai sitä harjoittavia henkilöitä koskeviin ammatillisiin vaatimuksiin tai rekisteröintiin liittyvien kansallisten säännösten yhteensovittaminen voi tästä syystä edistää sekä rahoituspalvelujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen loppuunsaattamista ja asiakkaan suojan paranemista tällä alalla.
- (9) Vakuutus tuotteiden jakelijoina voivat toimia monentyyppiset henkilöt tai laitokset, kuten asiamiehet, välittäjät ja vakuutusedustusta harjoittavat pankit. Toimijoiden tasapuolinen kohtelu ja asiakkaan suoja edellyttävät, että kaikki nämä henkilöt tai laitokset kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (10) Tämä direktiivi sisältää sidoksissa olevaa vakuutusedustajaa koskevan määritelmän, jossa otetaan huomioon tiettyjen jäsenvaltioiden markkinoiden erityispiirteet ja jonka tavoitteena on määritellä edellytykset, joiden mukaisesti kyseiset edustajat voidaan rekisteröidä. Tällä määritelmällä ei ole tarkoitus estää sitä, että jäsenvaltioilla on sitä vastaavia sellaisten vakuutusedustajien käsitteitä, jotka toimivat jonkin vakuutusyrityksen puolesta ja nimissä ja sen täydellä vastuulla ja voivat periä vakuutusmaksuja ja asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia tässä direktiivissä säädettyjä taloudellisia takuita koskevia edellytyksiä noudattaen.
- (11) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden liiketoimintana on vakuutusedustuspalvelujen tarjoaminen kolmansille korvausta vastaan, joka voi olla rahallinen tai näiden edustajien tuottamiin palveluihin liittyvä muunlainen sovittu taloudellinen etu.
- (12) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava henkilöihin, jotka harjoittavat muunlaista ammatillista toimintaa, esimerkiksi veroneuvojiin tai tilintarkastajiin, ja jotka antavat satunnaisesti neuvoja vakuutuksista kyseistä muuta ammattitoimintaa harjoittaessaan eikä henkilöihin, jotka antavat pelkästään yleisluonteisia tietoja vakuutus tuotteista, jos tämän toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusta, eikä ammattimaista vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahingon selvittelyä tai vahingon arviointi- ja -korvaustoimintaa.

⁽¹⁾ EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 245.

⁽²⁾ EYVL C 221, 7.8.2001, s. 121.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. marraskuuta 2001 (EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 167), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2002 (EYVL C 145 E, 18.6.2002, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. kesäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 28. kesäkuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ EYVL L 19, 28.1.1992, s. 32.

- (13) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava vakuutusedustusta sivutoimisesti harjoitaviin henkilöihin, tietyin ankarin edellytyksin.
- (14) Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajan asunto tai keskushallinto sijaitsee, olisi rekisteröitävä edustaja, edellyttäen, että tämä täyttää tiukat ammatilliset vaatimukset, jotka liittyvät pätevyyteen, hyvään maineeseen, ammatilliseen vastuuvakuutukseen ja taloudelliseen kapasiteettiin.
- (15) Rekisteröinnin olisi mahdollistettava vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille toiminnan harjoittaminen muissa jäsenvaltioissa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella edellyttäen, että toimivaltaisten viranomaisten välillä on noudatettu asianmukaisia ilmoitusmenettelyä.
- (16) Asianmukaiset seuraamukset ovat tarpeen niitä henkilöitä kohtaan, jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa rekisteröitymättä, niitä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä kohtaan, jotka käyttävät rekisteröitymättömien edustajien palveluja, ja sellaisia edustajia vastaan, jotka eivät noudata tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä.
- (17) Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto on olennaisen tärkeää asiakkaiden suojaamiseksi sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan luotettavuuden varmistamiseksi yhtenäismarkkinoilla.
- (18) Asiakkaalle on olennaisen tärkeää tietää, antaako vakuutusedustaja, jonka kanssa hän asioi, neuvoja lukuisten vakuutusyritysten vai ainoastaan joidenkin vakuutusyritysten tarjoamista vakuutustuotteista.
- (19) Tässä direktiivissä olisi täsmennettävä, mitä velvoitteita vakuutusedustajilla olisi oltava asiakkaille annettavien tietojen osalta. Jäsenvaltio voi pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä, joita voidaan soveltaa niiden alueella toimintaansa harjoitaviin vakuutusedustajiin heidän asuinpaikastaan riippumatta, kunhan kyseiset tiukemmat säännökset ovat yhteisön oikeuden mukaisia, mukaan lukien tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä")⁽¹⁾.
- (20) Jos vakuutusedustaja ilmoittaa antavansa neuvoja lukuisten vakuutusyritysten tuotteista, edustajan olisi aina esitettävä tasapuolinen ja riittävän laajan alan kattava analyysi markkinoilla tarjolla olevista sopimuksista. Lisäksi vakuutusedustajien olisi aina perusteltava antamansa neuvot.
- (21) Tarve vaatia tällaisia tietoja on vähäisempi, kun asiakkaana on yritys, joka etsii jälleenvakuutusta tai vakuutusta kaupallisten ja teollisten riskien kattamiseksi.
- (22) Jäsenvaltioissa on oltava sopivat ja tehokkaat valitus- ja oikaisumenettelyt, jotta vakuutusedustajien ja asiakkaiden väliset riidat voidaan ratkaista, soveltaen mahdollisuuksien mukaan jo käytössä olevia menettelyjä.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava tuomioistuinten ulkopuolisia julkisia tai yksityisiä sovitteluelimiä toimimaan yhteistyössä rajat ylittävien kiistojen ratkaisemiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta asiakkaiden oikeutta nostaa kanne tuomioistuimissa. Tällä yhteistyöllä pitäisi pyrkiä erityisesti siihen, että kuluttaja voisi osoittaa valitukset toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta vakuutusedustajaa vastaan tuomioistuimen ulkopuoliseen sovittelimeen asuinjäsenvaltiossaan. Rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkoston (FIN-NET) perustaminen helpottaa kuluttajien toimintaa heidän käyttäessään rajat ylittäviä palveluja. Menettelyjä koskevissa säännöksissä olisi otettava huomioon tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annettu komission suositus 98/257/EY⁽²⁾.
- (24) Tämän vuoksi direktiivi 77/92/ETY olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

- Tällä direktiivillä vahvistetaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden tai sijoittautumaan aikovien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutus sopimuksia koskevia edustuspalveluja tarjoaviin henkilöihin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - vakuutus sopimus edellyttää tietämystä ainoastaan tarjotusta vakuutusturvasta;
 - vakuutus sopimus ei ole henkivakuutus sopimus;
 - vakuutus sopimus ei kata vastuuriskejä;
 - kyseisten henkilöiden pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus;

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

e) vakuutus liittyy täydentävänä minkä tahansa tarjoajan toimittamaan tavaraan tai palveluun kun tällainen vakuutus kattaa:

i) kyseisen tarjoajan toimittamien tavaroiden viallisuuteen, katoamiseen tai vahingoittumiseen liittyvän riskin; tai

ii) matkatavaroiden vahingoittumisen tai katoamisen ja kyseiseltä tarjoajalta varattuun matkaan liittyvät muut riskit, vaikka vakuutus kattaa henkivakuutus- tai vastuuriskejä edellyttäen, että vakuutusturva on liitännäinen kyseiseen matkaan liittyviä riskejä koskevaan pääasialliseen vakuutusturvaan nähden;

f) vuotuisen vakuutusmaksun arvo ei ole suurempi kuin 500 euroa, ja vakuutussopimus on voimassa mahdolliset sopimuksen jatkamiset mukaan lukien enintään viisi vuotta.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta yhteisön ulkopuolella sijaitsevia riskejä ja sitoumuksia koskeviin vakuutus- ja jälleenvakuutusdustuspalveluihin.

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, joka koskee sellaisten kolmanteen maahan sijoittautuneiden vakuutusdustajien harjoittamaa vakuutus- ja jälleenvakuutusdustustoimintaa, jotka työskentelevät jäsenvaltioiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, edellyttäen, että varmistetaan yhtäläinen kohtelu kaikille henkilöille, jotka harjoittavat tai ovat saaneet oikeuden harjoittaa vakuutusdustamista kyseisillä markkinoilla.

Tällä direktiivillä ei säännellä kolmansissa maissa harjoitettavaa vakuutusdustustoimintaa eikä muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 73/239/ETY⁽¹⁾ ja henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 79/267/ETY⁽²⁾ määriteltyjen yhteisön vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutusdustajien välityksellä kolmansissa maissa harjoittamaa toimintaa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'vakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/13/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/12/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 11).

2) 'jälleenvakuutusyrityksellä' sellaista muuta yritystä kuin vakuutusyritystä tai kolmannen maan vakuutusyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on ottaa kannettavakseen vakuutusyrityksen, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai muiden jälleenvakuutusyritysten luovuttamia riskejä;

3) 'vakuutusdustuksella' esittelemistä, ehdottamista tai muuta vakuutussopimusten tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa tai tällaisten sopimusten tekemistä, tai avustamista vakuutussopimuksen hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa.

Vakuutusyrityksen tai kyseisen vakuutusyrityksen vastuulla toimivan vakuutusyrityksen työntekijän harjoittamaa tällaista toimintaa ei pidetä vakuutusdustuksena.

Vakuutusdustuksena ei pidetä tietojen antamista satunnaisesti muun ammattitoiminnan yhteydessä, edellyttäen, että toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutussopimusta, eikä ammattimaista vakuutusyrityksen vahingonselvittelyä tai vahingonarviointi- ja -korvaustoimintaa;

4) 'jälleenvakuutusdustuksella' esittelemistä, ehdottamista tai muuta jälleenvakuutussopimusten tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa, tai tällaisten sopimusten tekemistä tai avustamista jälleenvakuutussopimuksen hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa.

Jälleenvakuutusyrityksen tai jälleenvakuutusyrityksen työntekijän, joka toimii kyseisen jälleenvakuutusyrityksen vastuulla, toimintaa ei pidetä jälleenvakuutusdustuksena.

Jälleenvakuutusdustuksena ei pidetä tietojen antamista satunnaisesti muun ammattitoiminnan yhteydessä, edellyttäen, että toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan jälleenvakuutussopimusta, eikä ammattimaista jälleenvakuutusyrityksen vahingonselvittelyä tai vahingonarviointi- ja -korvaustoimintaa;

5) 'vakuutusdustajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka korvausta vastaan aloittaa vakuutusdustuksen tai harjoittaa sitä;

6) 'jälleenvakuutusdustajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka korvausta vastaan aloittaa jälleenvakuutusdustuksen tai harjoittaa sitä;

7) 'sidoksissa olevalla vakuutusdustajalla' henkilöä, joka harjoittaa vakuutusdustusta yhden tai usean vakuutusyrityksen nimissä ja lukuun, jos vakuutusdustukset eivät kilpaile toistensa kanssa, mutta joka ei peri vakuutusmaksuja eikä asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia ja jonka toiminta tapahtuu kunkin yhtiön tuotteiden osalta täysin kyseisten vakuutusyritysten vastuulla.

Sidoksissa olevalla vakuutusedustajalla tarkoitetaan myös henkilöä, joka yhden tai usean vakuutusyrityksen vastuulla niitä koskevien tuotteiden osalta harjoittaa vakuutusedustusta pääasiallisen ammatillisen toimintansa lisäksi, jos vakuutus täydentää kyseisen pääasiallisen toiminnan puitteissa toimitettavia tavaroita tai palveluja, ja joka ei peri vakuutusmaksuja eikä asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia;

- 8) 'suurilla riskeillä' direktiivin 73/239/ETY 5 artiklan d kohdassa määriteltyjä riskejä;
- 9) 'kotijäsenvaltiolla':
 - a) jos edustaja on luonnollinen henkilö, jäsenvaltiota, jossa hänellä on asuinpaikka ja jossa hän harjoittaa toimintaa;
 - b) jos edustaja on oikeushenkilö, jäsenvaltiota, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, tai jos sillä ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen keskushallinto sijaitsee;
- 10) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalla on sivuliike tai jossa kyseinen edustaja tarjoaa palveluja;
- 11) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia, jotka jokainen jäsenvaltio nimeää 6 artiklan mukaisesti;
- 12) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla asiakas voi säilyttää hänelle henkilökohtaisesti osoitetut tiedot siten, että niitä voidaan käyttää myöhemmin tietojen tarkoituksen kannalta riittävän ajan, ja joka sallii säilytetyjen tietojen jäljentämisen muuttumattomina.

Pysyviä välineitä ovat erityisesti levykkeet, CD-ROM:it, DVD:t ja kuluttajan tietokoneen kovalevy, jolle sähköposti tallennetaan mutta niihin eivät sisälly Internet-sivustot, ellei kyseessä oleva sivusto täytä edellisessä alakohdassa esitettyjä kriteerejä.

II LUKU

REKISTERÖINNIN EDELLYTYKSET

3 artikla

Rekisteröinti

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien on oltava 7 artiklan 2 kohdassa määritellyn toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä kotijäsenvaltiossaan.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai muut elimet voivat tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien rekisteröimiseksi sekä 4 artiklan mukaisten vaatimusten soveltamiseksi niihin, tämän kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Erityisesti vakuutusyritys tai vakuutusyritysten yhteenliittymä voivat rekisteröidä sidoksissa olevia vakuutusedustajia toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät yrityksessä ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa.

Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä oikeushenkilöt ja lisäksi merkittävä rekisteriin yrityksen johdossa olevien sellaisten luonnollisten henkilöiden nimet, jotka vastaavat vakuutusedustustoiminnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa useampia kuin yhden rekisterin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille edellyttäen, että ne vahvistavat perusteet, joiden mukaisesti edustajat olisi rekisteröitävä.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava yhden palvelupisteen perustamisesta, jonka avulla näistä sähköisessä muodossa olevista ja jatkuvasti ajan tasalla pidettävistä eri rekistereistä peräisin olevat tiedot ovat helposti ja nopeasti saatavilla. Tästä palvelupisteestä on myös oltava saatavissa kaikkia kunkin jäsenvaltion 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia koskevat tunnistetiedot. Kyseisessä rekisterissä on ilmoitettava lisäksi maa tai maat, joissa edustaja toimii sijoittautumisen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien, sidoksissa olevat vakuutusedustajat mukaan lukien, rekisteröimisen edellytyksenä on 4 artiklassa säädettyjen ammatillisten vaatimusten täyttäminen.

Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, että ne vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat, sidoksissa olevat vakuutusedustajat mukaan lukien, jotka eivät enää täytä kyseisiä vaatimuksia, poistetaan rekisteristä. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti tarkistettava rekisteröinnin voimassaolo. Kotijäsenvaltion on tarvittaessa ilmoitettava asiaankuuluvin tavoin vastaanottavalle jäsenvaltiolle rekisteristä poistamisesta.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle asiakirjan, jonka avulla ne, joita asia koskee, voivat tarkistaa 2 kohdassa tarkoitettua rekisteristä tai tarkoitetuista rekistereistä, että tämä on asianmukaisesti rekisteröity.

Tässä asiakirjassa on oltava ainakin 12 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä, kun kyse on oikeushenkilöstä, tämän artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitettun luonnollisen henkilön nimi tai tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden nimet.

Jäsenvaltion on vaadittava, että asiakirja palautetaan sen myöntäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei enää ole rekisteröity.

5. Rekisteröidyt vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat voivat aloittaa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoiminnan ja harjoittaa sitä yhteisössä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vakuutusyritykset käyttävät ainoastaan rekisteröityjen vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tuottamia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuspalkkeja.

4 artikla

Ammatilliset vaatimukset

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilla on oltava edustajan kotijäsenvaltion määrittelemät asianmukaiset tiedot ja taidot.

Kotijäsenvaltiot voivat mukauttaa tietoja ja taitoja koskevia vaatimuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien toiminnan ja tarjottujen tuotteiden perusteella, erityisesti jos edustajan pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus. Tässä tapauksessa asianomainen voi harjoittaa vakuutusedustajan toimintaa ainoastaan siinä tapauksessa, että tämän artiklan edellytykset täyttävä vakuutusedustaja tai jokin vakuutusyritys on ottanut täyden vastuun edustajan toimista.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että vakuutusyrityksen on tarkistettava 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, vastaavako niissä tarkoitettujen vakuutusedustajien tiedot ja taidot tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimuksia, ja annettava tarvittaessa koulutus, joka on näiden vakuutusedustajien tarjoamia tuotteita koskevien vaatimusten mukainen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät yrityksessä ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kohtuullinen määrä vakuutustuotteiden välittämisestä vastaavista yritysten johdossa olevista henkilöistä sekä muu vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö osoittaa omaavansa tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot ja taidot.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien on oltava hyvämaineisia. Vähimmäisvaatimuksena on, ettei heistä saa olla vakaviin joko omaisuusrikoksiin tai muihin talousrikoksiin liittyvää merkintää rikosrekisterissä tai muussa vastaavassa kansallisessa rekisterissä eivätkä he saisi olla aiemmin konkurssiin asetettuja paitsi, jos heidän valtansa vallita omaisuuttaan on palautunut kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jäsenvaltiot saavat sallia, että 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vakuutusyritys tarkistaa vakuutusedustajien hyvän maineen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät yrityksessä ja jotka harjoittavat vakuutus- ja jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on

kuitenkin varmistettava, että tällaisten yritysten johdon rakenne ja vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö täyttää tämän vaatimuksen.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajalla on oltava ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi koko yhteisön alueella voimassa oleva ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuutus, jonka määrä on vähintään 1 000 000 euroa kutakin vahinkoa kohden ja yhteensä 1 500 000 euroa kaikkien vahinkojen osalta vuotta kohden, jollei vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai muu yritys, jonka puolesta vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja toimii tai on valtuutettu toimimaan, jo ole myöntänyt hänelle tällaista vakuutusta tai vastaavanlaista vakuutusta, tai jollei tämä yritys ole ottanut täyttä vastuuta edustajan toimista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asiakkaiden suojelemiseksi siltä, ettei vakuutusedustaja kykene siirtämään vakuutusmaksua vakuutusyritykselle tai korvaussummaa tai vakuutusmaksun palautusta vakuutetulle.

Nämä toimenpiteet voivat olla seuraavia:

- a) lainsäädännön säännökset tai sopimusmääräykset siitä, että asiakkaan edustajalle maksamia maksuja kohdellaan niin kuin ne olisi maksettu yritykselle ja että yrityksen edustajalle maksamat maksut katsotaan maksetuiksi asiakkaalle vasta, kun asiakas todella saa ne;
 - b) vaatimus, että vakuutusedustajan taloudellisen kantokyvyn on oltava pysyvästi 4 prosenttia vuotuisesta saatujen vakuutusmaksujen määrästä ja vähintään 15 000 euroa;
 - c) vaatimus, että asiakkaan rahoja siirretään täysin erillisten asiakastilien kautta ja että tällaisille tileille kirjattuja varoja ei voi käyttää muiden velkojien hyvittämiseksi konkurssitilanteissa;
 - d) vaatimus takuurahaston perustamisesta.
5. Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan toiminnan harjoittaminen edellyttää, että tässä artiklassa vahvistetut ammatilliset vaatimukset täytetään pysyvällä tavalla.

6. Jäsenvaltiot voivat tiukentaa tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai asettaa alueellaan rekisteröidyille vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille muita vaatimuksia.

7. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja määriä tarkistetaan määräajoin Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten ottamiseksi huomioon. Ensimmäinen tarkistus tehdään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen seuraavat tarkistukset viiden vuoden välein.

Määriä mukautetaan ilman eri toimenpiteitä korottamalla peruseuromäärää Euroopan kuluttajahintaindeksissä tämän direktiivin voimaantulon ja ensimmäisen tarkistuspäivän tai viimeisimmän tarkistuspäivän ja uuden tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja pyöristämällä se ylöspäin lähimpään euroon.

5 artikla

Saavutettujen etuuksien säilyttäminen

Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilöt, jotka jo ennen syyskuun 1 päivää 2000 harjoittivat edustustoimintaa ja olivat rekisteröityjä ja joilla oli tämän direktiivin vaatimuksia vastaava koulutus ja kokemus, kirjataan perustettavaan rekisteriin automaattisesti, kun 4 artiklan 3 ja 4 kohdan vaatimukset täyttyvät.

6 artikla

Ilmoitus sijoittautumisesta tai palvelujen tarjoamisesta toisessa jäsenvaltiossa

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajan, joka aikoo ensimmäistä kertaa harjoittaa liiketoimintaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Näiden toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa kyseisestä ilmoituksesta tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajan aikomuksesta niille vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka sitä haluavat, sekä tiedotettava tästä samanaikaisesti asianomaiselle edustajalle.

Vakuutus- tai jälleenvakuutus edustaja voi aloittaa liiketoimintansa kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona hän on kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saanut tiedon tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta tiedonannosta. Edustaja voi kuitenkin aloittaa toimintansa välittömästi, jos vastaanottava jäsenvaltio ei halua saada asiasta tietoa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, että ne haluavat saada tietoja edellisen kohdan mukaisesti. Komissio ilmoittaa tästä vuorostaan kaikille jäsenvaltioille.

3. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa haluamansa toimet antaakseen tarkoituksenmukaisella tavalla tiedoksi ne vaatimukset, joiden mukaisesti yleisen edun vuoksi kyseistä liiketoimintaa niiden alueella on harjoitettava.

7 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta näiden tehtävien jaosta komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava joko julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen julkisten viranomaisten hyväksymiä elimiä. Ne eivät saa olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Kunkin jäsenvaltion on, jos sen alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, edistettävä niiden tiivistä yhteistyötä auttaakseen niitä suorittamaan tehtävänsä tehokkaasti.

8 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan jos henkilöä, joka harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutus edustusta, ei ole rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ja jota ei tarkoiteta 1 artiklan 2 kohdassa.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, jotka käyttävät sellaisten henkilöiden vakuutus- tai jälleenvakuutus edustuspalveluja, joita ei ole sitä varten rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ja joita ei tarkoiteta 1 artiklan 2 kohdassa.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos vakuutus- tai jälleenvakuutus edustaja ei noudata tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä.

4. Tämä direktiivi ei vaikuta vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuteen toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen yleisen edun vuoksi antamiensa säännösten tai määräysten vastaista toimintaa alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää rikkomuksia tehneitä vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajia aloittamasta uutta liiketoimintaa näiden jäsenvaltioiden alueella.

5. Toteutetut toimenpiteet, joihin kuuluu seuraamuksia tai vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajan toiminnan rajoittamista, on perusteltava asianmukaisesti ja niistä on ilmoitettava asianomaiselle edustajalle. Tällaisista toimenpiteistä on oikeus valittaa tuomioistuimeen niistä päätöksen tehneessä jäsenvaltiossa.

9 artikla

Tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja sellaisista vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajista, joihin on kohdistettu 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu seuraamus tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimenpide, jotka saattavat johtaa tällaisten edustajien rekisteristä poistamiseen. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa toistensa pyynnöstä asiaankuuluvia tietoja.

3. Kaikkia henkilöitä, joiden on tämän direktiivin yhteydessä vastaanotettava ja annettava tietoja, koskee salassapitovelvollisuus muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY⁽¹⁾ 16 artiklassa ja henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY⁽²⁾ 15 artiklassa säädetyllä tavalla.

10 artikla

Valitukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että otetaan käyttöön menettelyjä, joita hyödyntäen asiakkaat ja muut asianosaiset sekä erityisesti kuluttajajärjestöt voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista. Kaikissa tapauksissa on varmistettava, että valituksiin vastataan.

11 artikla

Riitojen ratkaisu tuomioistuineläytöksen ulkopuolella

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä asianmukaisten ja tehokkaiden valitus- ja oikaisumenettelyjen käyttöönottoa vakuutusedustajien ja asiakkaiden välisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuineläytöksen ulkopuolella soveltuvin osin käyttäen jo olemassa olevia elimiä.

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava näitä elimiä olemaan yhteistyössä rajat ylittävien riitojen ratkaisemisessa.

III LUKU

VAKUUTUSEDUSTAJIEN ANNETTAVAT TIEDOT

12 artikla

Vakuutusedustajan antamat tiedot

1. Vakuutusedustajan on annettava asiakkaalle ennen alustavan vakuutussopimuksen tekemistä, sekä tarvittaessa sitä muutettaessa tai uusittaessa, ainakin seuraavat tiedot:

- henkilöllisyytensä ja osoitteensa;
- rekisteri, johon hänet on merkitty, ja keinot rekisteröinnin tarkistamiseksi;
- omistaako hän suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden jonkin tietyn vakuutusyrityksen äänimäärästä tai pääomasta;
- omistaako jokin tietty vakuutusyritys tai tällaisen yrityksen emoyritys suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden vakuutusedustajan äänimäärästä tai pääomasta;

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽²⁾ EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY.

e) 10 artiklassa tarkoitetuista menettelyistä, joiden avulla asiakkaat ja muut asianosaiset voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, ja tarvittaessa tiedot 11 artiklassa tarkoitetuista tuomioistuineläytöksen ulkopuolisista valitus- ja oikaisumenettelyistä.

Vakuutusedustajan on lisäksi ilmoitettava asiakkaalle tarjotun sopimuksen osalta:

- antaako hän 2 kohdassa tarkoitettua tasapuolisen analyysin antamista koskevaan velvoitteeseen perustuvia tietoja; tai
- onko hänen sopimusvelvoitteen nojalla työskenneltävä vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman vakuutusyrityksen kanssa. Tällöin hänen on asiakkaan pyynnöstä ilmoitettava kyseisten vakuutusyritysten nimet; taikka
- että hän ei sopimusvelvoitteen nojalla ole velvollinen toimimaan vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman vakuutusyrityksen kanssa ja että hän ei anna neuvoaan 2 kohdassa tarkoitettua tasapuolisen analyysin antamista koskevan velvoitteen perusteella. Tällöin hänen on asiakkaan pyynnöstä ilmoitettava niiden vakuutusyritysten nimet, joiden kanssa hän saa työskennellä ja työskentelee.

Jos tietty tieto toimitetaan ainoastaan asiakkaan pyynnöstä, asiakkaalle on ilmoitettava, että hänellä on oikeus pyytää tätä tietoa.

2. Kun vakuutusedustaja ilmoittaa asiakkaalle antavansa tasapuoliseen analyysiin perustuvia neuvoja, hänen neuvonsa on pohjautettava riittävän monien markkinoilla tarjolla olevien vakuutussopimusten analyysiin, jotta hän pystyy suosittelemaan asiakkaalle ammatillisten kriteerien pohjalta vakuutussopimusta, joka täyttäisi asianmukaisesti asiakkaan tarpeet.

3. Ennen vakuutussopimuksen tekemistä vakuutusedustajan on erityisesti asiakkaan antamien tietojen perusteella ainakin täsmennettävä kyseisen asiakkaan vaatimukset ja tarpeet sekä syyt, joihin asiakkaalle tietyn vakuutustuotteen osalta mahdollisesti annetut neuvot perustuvat. Nämä tiedot on mukautettava suhteessa ehdotetun vakuutussopimuksen monitahoisuuteen.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse antaa silloin, kun vakuutusedustaja edustaa suurten riskien vakuutuksia, eikä jälleenvakuutusedustajissa.

5. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevista vaatimuksista, kunhan kyseiset säännökset ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kansallisten säännöksensä.

Edistääkseen avoimuutta kaikin aiheellisin keinoin komissio varmistaa, että sille ilmoitetut tiedot kansallisista säännöksistä ilmoitetaan myös kuluttajille ja vakuutusedustajille.

13 artikla

Ilmoittamistavat

1. Kaikki asiakkaille 12 artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot on annettava:

- a) kirjallisesti paperilla tai muulla asiakkaan saatavilla ja helposti käytettävissä olevalla pysyvällä välineellä;
- b) selkeästi ja täsmällisesti asiakkaan ymmärrettävissä olevassa muodossa;
- c) jollakin sitoumusjäsenvaltion virallisella kielellä tai osapuolten sopimalla muulla kielellä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, 12 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa suullisesti asiakkaan sitä pyytäessä tai, kun vakuutusturvan voimassaolon välitön alkaminen on tarpeen. Näissä tapauksissa tiedot on annettava asiakkaalle 1 kohdan mukaisesti välittömästi vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen.

3. Puhelinmyynnin osalta asiakkaalle etukäteen annettujen tietojen on oltava rahoituspalvelujen etämyyntiä kuluttajalle koskevien yhteisön sääntöjen mukaisia. Lisäksi tiedot on annettava asiakkaalle 1 kohdan mukaisesti välittömästi vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Oikeus valittaa tuomioistuimeen

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten perusteella tehdyistä, vakuutusedustajaa, jälleenvakuutusedustajaa tai vakuutusyrittäjästä koskevista päätöksistä voidaan valittaa tuomioistuimiin.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 77/92/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 15 päivää tammikuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle välittömästi.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säadettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle. Tämän yhteydessä jäsenvaltioiden on toimitettava taulukko, josta ilmenevät tätä direktiiviä vastaavat kansalliset säännökset.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

18 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. C. SCHMIDT

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä marraskuuta 2002,

ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi konetiskiaineille ja päätöksen 1999/427/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 4632)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/31/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisympäristelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaan ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteelle, jolla on ominaisuuksia, joiden ansiosta se voi vaikuttaa merkittävästi keskeisten ympäristönäkökohtien parantamiseen.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1980/2000 säädetään, että erityiset ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoteryhmittäin.
- (3) Lisäksi siinä säädetään, että ympäristömerkin myöntämisperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset tarkistetaan hyvissä ajoin ennen kullekin tuoteryhmälle vahvistetun myöntämisperusteiden voimassaoloajan päättymistä.
- (4) On syytä tarkistaa ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi konetiskiaineille 28 päivänä toukokuuta 1999 tehdyllä komission päätöksellä 1999/427/EY ⁽²⁾ vahvistettuja ekologisista arviointiperusteista markkinoilla tapahtuneen kehityksen huomioonottamiseksi. Samalla olisi muutettava kyseisen päätöksen voimassaoloaikaa, jota on jatkettu päätöksellä 2002/173/EY ⁽³⁾, sekä tuoteryhmän määrittelmää.

(5) Olisi tehtävä uusi päätös tämän tuoteryhmän erityisistä ekologisista arviointiperusteista, jotka ovat voimassa viiden vuoden ajan.

(6) On tarkoituksenmukaista, että uudet arviointiperusteet sekä komission päätöksellä 1999/427/EY vahvistetut arviointiperusteet ovat voimassa rinnakkain enintään 18 kuukauden ajan, jotta yrityksillä, joiden tuotteille on myönnetty ympäristömerkki tai jotka ovat hakeneet ympäristömerkkiä ennen tämän päätöksen soveltamisajankohtaa, olisi riittävästi aikaa mukauttaa nämä tuotteet uusien arviointiperusteiden mukaisiksi.

(7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet perustuvat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 13 artiklalla perustetun Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunnan laatimaan myöntämisperusteita koskevaan ehdotukseen.

(8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 17 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saadakseen asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaisen yhteisön ympäristömerkin konetiskiaineiden on kuuluttava 2 artiklassa määriteltyyn tuoteryhmään konetiskiaineet ja täytettävä tämän päätöksen liitteessä esitetyt ekologist arviointiperusteet.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 38.⁽³⁾ EYVL L 56, 27.2.2002, s. 33.

2 artikla

Tuoteryhmään "konetiskiaineet" kuuluvat pesuaineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan kotitalouksien automaattisissa astianpesukoneissa, sekä pesuaineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ammattikäyttöön tarkoitetuissa automaattisissa astianpesukoneissa, jotka kooltaan ja käyttötavaltaan vastaavat kotitalouksien automaattisia astianpesukoneita.

3 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten tälle tuoteryhmälle "konetiskiaineet" annetaan tunnusnumero "015".

4 artikla

Korvataan päätöksen 1999/427/EY 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Tuoteryhmän määritelmä ja tuoteryhmää koskevat erityiset ekologiset arviointiperusteet ovat voimassa 31 päivään toukokuuta 2004."

5 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003 31 päivään joulukuuta 2007.

Sellaiset tuoteryhmään "konetiskiaineet" kuuluvien tuotteiden valmistajat, joille on jo myönnetty ympäristömerkki ennen 1 päivää tammikuuta 2003, voivat jatkaa merkin käyttöä 31 päivään toukokuuta 2004.

Sellaisille tuoteryhmään "konetiskiaineet" kuuluvien tuotteiden valmistajille, jotka ovat jo hakeneet ympäristömerkkiä ennen 1 päivää tammikuuta 2003, voidaan myöntää ympäristömerkki päätöksen 1999/427/EY vaatimusten mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa merkkiä voi käyttää 31 päivään toukokuuta 2004.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2002.

Komission puolesta

Margot WALLSTRÖM

Komission jäsen

LIITE

YLEISET PERIAATTEET

Arviointiperusteiden tavoitteet

Näiden perusteiden avulla pyritään erityisesti:

- vähentämään veden pilaantumista vähentämällä pesuaineiden kulutusta ja rajoittamalla haitallisten valmistusaineiden määrää,
- vähentämään energiankulutusta edistämällä alhaisen pesulämpötilan pesuaineita,
- tuottamaan mahdollisimman vähän jätteitä vähentämällä kuluttajapakkausmateriaalin määrää.

Arviointiperusteilla lisätään myös kuluttajien ympäristötietoisuutta. Vaatimukset on asetettu tasolle, joka suosii ympäristövaikutuksiltaan vähäisten konetiskiaineiden merkitsemistä.

Arviointi- ja todentamisvaatimukset

Eryiset arviointi- ja todentamisvaatimukset on esitetty kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Kun hakijan edellytetään esittävän vakuutuksia, asiakirjoja, analyysyjä, testausselesteita tai muita todisteita arviointiperusteiden noudattamisesta, nämä voivat olla peräisin hakijalta ja/tai tämän tavarantoimittajilta ja/tai näiden tavarantoimittajilta jne. aina tarpeen mukaan.

Testit olisi mahdollisuuksien mukaan suoritettava laboratorioissa, jotka täyttävät EN ISO 17025 -standardissa esitetyt yleiset vaatimukset tai vastaavat vaatimukset.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kullekin vaatimukselle ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää esittämään todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

Hakija voi tarvittaessa käyttää valmistusainetietokannan myöhempiä tarkistuksia, kunhan ne tulevat käyttöön.

Hakemusten arvioinnissa ja arviointiperusteiden noudattamisen tarkastuksessa toimivaltaisten elinten suositellaan ottavan huomioon tunnustettujen ympäristönhallintojärjestelmien kuten EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä EMASin tai ISO 14001 -standardin noudattamisen (*Huomautus:* näiden hallintojärjestelmien soveltaminen ei ole pakollista).

Toiminnallinen yksikkö ja vertailuannos

Toiminnallinen yksikkö, johon tuotannon sisään- ja ulostulovirrat on suhteutettava, on se määrä tuotetta, joka vaaditaan DIN- tai ISO-standardeissa määritellyn normaalilikaisen 12 hengen astiaston pesemiseen. Annosta, jota valmistaja on suositellut kuluttajille normaalilikaisia astioita ja 12 hengen astiastoja varten, käytetään vertailuannoksena arviointiperusteissa 6 tarkoitettussa IKW:n pesutehoketissä määritellyissä vakio-olosuhteissa.

ARVIOINTIPERUSTEET

1. Ympäristöpiistematriisi

Ympäristöpiestriisiin sisältyvät seuraavat viisi parametriä, joiden pistemäärät lasketaan yhteen ja joita arvioidaan kokonaisuutena jäljempänä esitetyllä tavalla:

- kemikaalien kokonaismäärä,
- kriittinen laimennusmäärä — toksisuus (CDV_{tox}),
- fosfaatit (ilmaistu natriumtripolyfosfaattina (NTPF)),
- aerobisesti biologisesti hajoamattomat orgaaniset aineet (aNBD0),
- anaerobisesti biologisesti hajoamattomat orgaaniset aineet (anNBD0).

Seuraavaan taulukkoon on koottu nämä parametrit sekä niihin liittyvät pisteet, hylkäysrajat ja painotuskertoimet. Kunkin parametrin pistemäärän laskennassa käytettävät kaavat ja hylkäysrajat on esitetty jäljempänä kohdissa a–f. Parametrit lasketaan kullekin valmistusaineelle ottamalla huomioon annostus pesukertaa kohti, vesipitoisuus ja painoprosentti koostumuksessa ja laskemalla ne yhteen kunkin tuotteen koostumuksen osalta.

Ympäristöpistematriisi						
Parametri	Pistemäärä				Hylkäys- raja	Painotus- kerroin
	4	3	2	1		
Kemikaalien kokonaismäärä	16,5	18	19,5	21	22,5	3
Kriittinen laimennusmäärä, toksisuus	60	120	180		200	8
Fosfaatit (NTPF:na)	0	2,5	5	7,5	10	2
Aerobisesti biologisesti hajoa- mattomat orgaaniset aineet	0	0,25	0,5	0,75	1	1
Anaerobisesti biologisesti hajoaamattomat orgaaniset aineet	0	0,05	0,10	0,15	0,2	1,5
Vaadittava vähimmäispiste- määrä	30					

Huomautus: Kaikki arvot on ilmaistu grammoissa pesukertaa kohden, paitsi CDV_{tox} , joka on ilmaistu litroina pesukertaa kohden.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus, mukaan luettuna valmistusaineiden täsmällinen kemiallinen kuvaus (esim. IUPAC-nimikkeistön mukainen tunnistus, CAS-numero, kokonais- ja rakennekaava, puhtaus, epäpuhtauksien tyypit ja prosenttiosuudet, lisäaineet; sekoitusten, esim. pinta-aktiivisten aineiden DID-numero, homologien koostumus ja jakautumakirjo, isomeerit ja kaupanimet). Hakijan on myös toimitettava pinta-aktiivisten aineiden koostumuksen analyttiset todisteet sekä ilmoitettava tuotteen tarkka markkinoille laskettu tonnimäärä (edellisen vuoden tiedot 1. maaliskuuta).

a) Myrkyllisyys vesiliöille

Kriittinen laimennusmäärä — toksisuus (CDV_{tox}) lasketaan kullekin valmistusaineelle (i) yhtälöllä

$$CDV_{tox} \text{ (valmistusaine i)} = \frac{\text{massa (i)} \times \text{LF (i)}}{\text{LTE (i)}} \cdot 1\,000$$

jossa massa (i) on valmistusaineen massa suositellussa annoksessa, LF kuormituskerroin ja LTE pitkäaikaisia toksisuusvaikutuksia aiheuttava valmistusaineen pitoisuus. Tuotteen CDV_{tox} -arvo on kaikkien valmistusaineiden (i) CDV_{tox} -arvojen summa:

$$CDV_{tox} = \sum CDV_{tox} \text{ (valmistusaine i)}$$

CDV_{tox} saa olla enintään 200 l/pesukerta.

$$\text{Pistemäärä } (CDV_{tox}) = (5 - (CDV_{tox} / 60)) \cdot 8$$

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä yksityiskohtaiset CDV_{tox} -laskelmat ja niistä saatu pistemäärä. Niiden valmistusaineiden osalta, jotka sisältyvät pesuaineiden valmistusainetietokantaan (DID-luetteloon, ks. lisäys I.A), käytetään DID-luettelossa annettuja arvoja ja ilmoitetaan vastaava valmistusainenumero. Jos konetiskiaineissa käytetään uusia kemikaaleja tai muita valmistusaineita, jotka eivät esiinny DID-luettelossa, noudatetaan lisäyksessä I.B kuvattua menetelytapaa.

b) Kemikaalien kokonaismäärä

Kemikaalien kokonaismäärällä tarkoitetaan suositeltua annosta vähennettynä vesipitoisuudella grammoina/pesukerta.

Kemikaalien kokonaismäärä saa olla enintään 22,5 g/pesukerta.

$$\text{Pistemäärä (kemikaalien kokonaismäärä)} = (15 - (\text{Kemikaalien kokonaismäärä}/1,5)) \cdot 3$$

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä kemikaalien kokonaismäärää koskevat yksityiskohtaiset laskelmat ja niistä saatu pistemäärä.

c) Fosfaatit (NTPF:na, natriumtripolyfosfaattina)

Fosfaateilla tarkoitetaan fosfaattien määrää koostumuksessa NTPF:na laskettuna.

Fosfaattien määrä saa olla enintään 10 g/pesukerta.

$$\text{Pistemäärä (Fosfaatit)} = (4 - (\text{Fosfaatit} / 2,5)) \cdot 2$$

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä fosfaatteja koskevat yksityiskohtaiset laskelmat ja niistä saatu pistemäärä.

d) *Aerobisesti biologisesti hajoamattomat orgaaniset aineet (aNBDO)*

Aerobisesti biologisesti hajoamattomilla orgaanisilla aineilla tarkoitetaan kaikkien niiden orgaanisten valmistusaineiden, jotka ovat aerobisesti biologisesti hajoamattomia (ks. DID-luettelo), painoa pesukerta kohti grammoina/pesukerta.

aNBDO saa olla enintään 1 g/pesukerta.

$$\text{Pistemäärä (aNBDO)} = (4 - (\text{aNBDO} / 0,25)) * 2$$

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä yksityiskohdalliset aNBDO-laskelmat ja niistä saatu pistemäärä. Niiden valmistusaineiden osalta, jotka sisältyvät DID-luetteloon (ks. lisäys I.A), käytetään DID-luettelossa annettuja tietoja. Niistä valmistusaineista, joita ei ole mainittu DID-luettelossa, on esitettävä julkaisuista tai muista lähteistä saadut asiaankuuluvat tiedot tai asianmukaiset testitulokset, jotka osoittavat niiden olevan aerobisesti biologisesti hajoavia. Nopean biologisen hajoavuuden testaamiseen on käytettävä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾ ja sen myöhemmissä muutoksissa tarkoitettuja menetelmiä ja etenkin direktiivin liitteessä V olevassa C.4 kohdassa kuvattuja menetelmiä tai vastaavia OECD 301 A—F-testimenetelmiä tai vastaavia ISO-testejä. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta. Direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C.4-A ja C.4-B kohdassa tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 A- ja E-testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 70 %, ja direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C.4-C, C.4-D, C.4-E ja C.4-F kohdassa tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 B-, C-, D- ja F-testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 60 %.

e) *Anaerobisesti biologisesti hajoamattomat orgaaniset aineet (anNBDO)*

Anaerobisesti biologisesti hajoamattomilla orgaanisilla aineilla tarkoitetaan kaikkien niiden orgaanisten valmistusaineiden, jotka ovat anaerobisesti biologisesti hajoamattomia ja joissa käytetään kunkin aineen korjauskertoimia (ks. DID-luettelo), painoa pesukerta kohti grammoina/pesukerta.

anNBDO saa olla enintään 0,2 g/pesukerta.

$$\text{Pistemäärä (anNBDO)} = (4 - (\text{anNBDO} / 0,05)) * 1,5$$

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä yksityiskohdalliset anNBDO-laskelmat ja niistä saatu pistemäärä. Niiden valmistusaineiden osalta, jotka sisältyvät DID-luetteloon (ks. lisäys I.A), käytetään DID-luettelossa annettuja tietoja. Niistä valmistusaineista, joita ei ole mainittu DID-luettelossa, on esitettävä julkaisuista tai muista lähteistä saadut asiaankuuluvat tiedot tai asianmukaiset testitulokset, jotka osoittavat niiden olevan anaerobisesti biologisesti hajoavia. Anaerobisen hajoavuuden referenssitesti on ISO 11734 (ECETOC nro. 28, kesäkuu 1988) tai vastaava testimenetelmä. Lopullisen hajoavuuden on oltava vähintään 60 % anaerobisissa olosuhteissa. Sen osoittamiseksi, että 60 %:n lopullinen hajoavuus on saavutettu anaerobisissa olosuhteissa, voidaan käyttää myös kyseessä olevaa anaerobista ympäristöä simuloivia testimenetelmiä (ks. lisäys I.C).

f) *Kokonaispistemäärä*

Summan Pistemäärä (CDV_{tox}) + Pistemäärä (kemikaalien kokonaismäärä) + Pistemäärä (fosfaatit) + Pistemäärä (aNBDO) + Pistemäärä (anNBDO) on oltava vähintään 30.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus sekä kokonaispistemäärää koskevat yksityiskohtaiset laskelmat.

2. Pinta-aktiivisten aineiden biologinen hajoavuus

a) *Nopea biologinen hajoavuus (aerobinen)*

Kaikkien tuotteissa käytettyjen pinta-aktiivisten aineiden on oltava nopeasti biologisesti hajoavia.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus. DID-luettelosta (ks. lisäys I.A) käy ilmi, onko tietty pinta-aktiivinen aine aerobisesti biologisesti hajoava (eli niitä aineita, joiden kohdalla on aerobista biologista hajoavuutta koskevassa sarakkeessa "K", ei saa käyttää). Niistä pinta-aktiivisista aineista, joita ei ole mainittu DID-luettelossa, on esitettävä julkaisuista tai muista lähteistä saadut asiaankuuluvat tiedot tai asianmukaiset testitulokset, jotka osoittavat niiden olevan aerobisesti biologisesti hajoavia. Nopean biologisen hajoavuuden testaamiseen on käytettävä direktiivissä 67/548/ETY ja sen myöhemmissä muutoksissa tarkoitettuja menetelmiä ja etenkin direktiivin liitteessä V olevassa C.4 kohdassa kuvattuja menetelmiä tai vastaavia OECD 301 A—F-testimenetelmiä tai vastaavia ISO-testejä. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta. Direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C.4-A ja C.4-B kohdassa tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 A- ja E-testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 70 %, ja direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C.4-C, C.4-D, C.4-E ja C.4-F kohdassa tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 B-, C-, D- ja F- testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 60 %.

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

b) *Anaerobinen biologinen hajoavuus*

Kaikkien tuotteessa käytettyjen pinta-aktiivisten aineiden on oltava anaerobisesti biologisesti hajoavia.

Arviointi ja todentaminen: Tuotteen täsmällinen koostumus on ilmoitettava. DID-luettelosta (ks. lisäys I.A) käy ilmi, onko tietty pinta-aktiivinen aine anaerobisesti biologisesti hajoava (eli niitä aineita, joiden kohdalla on anaerobista biologista hajoavuutta koskevassa sarakkeessa "K", ei saa käyttää). Niistä pinta-aktiivisista aineista, joita ei ole mainittu DID-luettelossa, on esitettävä julkaisuista tai muista lähteistä saadut asiaankuuluvat tiedot tai asianmukaiset testitulokset, jotka osoittavat niiden olevan anaerobisesti biologisesti hajoavia. Anaerobisen hajoavuuden referenssitesti on ISO 11734 (ECETOC nro. 28, kesäkuu 1988) tai vastaava testimenetelmä. Lopullisen hajoavuuden on oltava vähintään 60 % anaerobisissa olosuhteissa. Sen osoittamiseksi, että 60 %:n lopullinen hajoavuus on saavutettu anaerobisissa olosuhteissa, voidaan käyttää myös kyseessä olevaa anaerobista ympäristöä simuloivia testimenetelmiä (ks. lisäys I.C).

3. Vaaralliset tai myrkylliset aineet tai valmisteet

- a) Tuotteessa ei saa käyttää valmistusaineita, joihin on liitetty tai joihin voidaan hakemusajankohtana liittää jokin seuraavista direktiivissä 67/548/ETY ja sen myöhemmissä muutoksissa tai vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY⁽¹⁾ ja sen myöhemmissä muutoksissa määritellyistä vaarallisuutta osoittavista lausekkeista (tai jokin niiden yhdistelmä):

- R40 (Rajallista näyttöä karsinogeenisesta vaikutuksesta)
R45 (Aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa)
R46 (Saattaa aiheuttaa periytyviä perimävaurioita)
R49 (Aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa hengitettynä)
R50/53 (Erittäin myrkyllistä vesieliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä)
R51/53 (Myrkyllistä vesieliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä)
R60 (Voi heikentää hedelmällisyyttä)
R61 (Vaarallista sikiöille)
R62 (Voi mahdollisesti heikentää hedelmällisyyttä)
R63 (Voi olla vaarallista sikiöille)
R64 (Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille)
R68 (Pysyvien vaurioiden vaara)

Kaikkien sellaisten tuotteessa käytettyjen valmisteiden ainesosien, joiden massa on enemmän kuin 0,01 % lopullisen tuotteen massasta, on myös täytettävä tämä vaatimus.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus ja sille on toimitettava jäljennökset kunkin valmistusaineen käyttöturvallisuustiedotteista sekä vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta. Testitulokset tai viittaukset julkaistuihin tietoihin on ilmoitettava.

- b) Säilytysaineita, joihin on liitetty tai joihin voidaan liittää direktiivissä 67/548/ETY ja sen myöhemmissä muutoksissa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY ja sen myöhemmissä muutoksissa määritelty vaarallisuutta osoittava lauseke R50/53, ei saa käyttää minkäänlaisina määrinä.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus ja sille on toimitettava jäljennökset tällaisten valmistusaineiden (joko aineiden tai valmisteiden) käyttöturvallisuustiedotteista sekä vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta. Testitulokset tai viittaukset julkaistuihin tietoihin on ilmoitettava.

⁽¹⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

c) APEO, APD, EDTA, NTA

Tuote ei saa sisältää seuraavia valmistusaineita tuotteen ainesosana tai jonkin tuotteeseen sisältyvän valmisteen osana:

- alkyylifenolietoksyylaatit (APEO) tai muut alkyylifenolien johdannaiset (APD),
- EDTA (eteenidiamiinitetraetikkahappo),
- NTA (nitrilotrietikkahappo).

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus ja sille on toimitettava vakuutus siitä, ettei tuote sisällä näitä kemiallisia yhdisteitä.

d) Fosfonaatit

Fosfonaattien, jotka eivät ole nopeasti biologisesti hajoavia (aerobisesti), määrä saa olla enintään 0,2 g/pesukerta.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus ja sille on toimitettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

4. Hajusteet

a) Nitromyskit ja polysykliset myskit

Tuote ei saa sisältää nitromyskejä tai polysyklisiä myskejä tuotteen ainesosana tai jonkin tuotteeseen sisältyvän valmisteen osana. Tämä koskee muun muassa seuraavia aineita:

ksyleenimyski:	5-tert-butyyl-2,4,6-trinitro-m-ksyleeni
synteettinen ambramyski:	4-tert-butyyl-3-metoksi-2,6-dinitrotoluenei
moskene:	1,1,3,3,5-pentametyyli-4,6-dinitroindaani
tiibetinmyski:	1-tert-butyyl-3,4,5-trimetyyli-2,6-dinitrobentseeni
ketonimyski:	4'-tert-butyyl-2',6'-dimetyyli-3',5'-dinitroasetafenoni
HHCB:	1,3,4,6,7,8-heksahydro-4,6,6,7,8,8-heksametyylisyklopenta(g)-2-bentsopyreeni
AHTN:	6-asetyyli-1,1,2,4,4,7-heksametyylitetraliini

b) Käytännessäännöt

Kaikki valmistusaineet, joita lisätään tuotteeseen hajusteina, on valmistettava ja/tai niitä on käsiteltävä Kansainvälisen hajusteliiton (IFRA) käytännessääntöjen mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava tuotteen täsmällinen koostumus ja sille on toimitettava vakuutus tämän arviointiperusteen a ja b osan noudattamisesta.

5. Pakkaus

- a) Kuluttajapakkauksen paino saa olla enintään 2,5 grammaa toiminnallista yksikköä kohden.
- b) Pahvisen kuluttajapakkauksen oltava vähintään 80-prosenttisesti kierrätysmateriaalia.
- c) Muoviset kuluttajapakkaukset on merkittävä ISO 1043 -standardin mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava mallikappale pakkauksesta hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle. Toimivaltaiselle elimelle on toimitettava kuluttajapakkauksen painoa koskeva laskelma sekä vakuutus siitä, että pahvipakkauksissa on noudatettu kierrätysmateriaalin vähimmäismäärää koskevaa vaatimusta.

6. Pesuteho

Tuotteella on oltava tyydyttävä pesuteho suositellulla annostuksella IKW:n kehittämän vakiotestin tai EN 50242 -testin (jota on muutettu jäljempänä esitetyllä tavalla) mukaisesti.

Testit on tehtävä 55 °C:n tai tätä alhaisemmassa lämpötilassa.

Arviointi ja todentaminen: Testausseoste on toimitettava toimivaltaisella elimelle. Muita testejä kuin IKW-testiä tai EN 50242 -testin muunnettua versiota voidaan käyttää, jos hakemuksen arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Jos käytetään EN 50242:1998 -testiä, testiin tehdään seuraavat muutokset: Testi tehdään lämpötilassa 55 °C ± 2 °C käyttäen kylmää esipesua ilman pesuainetta. Testissä käytettävän koneen on oltava kytketty kylmävesiliitäntään. Koneeseen on mahdollista 12 hengen astiasto ja sen pesuindeksi on oltava 3.35–3,75. Koneen kuivausohjelmaa on käytettävä, mutta ainoastaan astioiden puhtautta arvioidaan. Koneessa on käytettävä standardin mukaista (kaava III) heikosti hapanta huuhteluainetta. Huuhteluaineen annostelun asetuksen on oltava 2–3. Testeissä käytetään valmistajan suosittelemaa pesuaineen annostelua. Tehdään kolme koetta standardin mukaisella veden kovuudella. Yksi koe koostuu viidestä pesusta, joiden tulos luetaan viidennen pesun jälkeen ilman että astioita puhdistetaan pesujen välillä. Tuloksen on oltava parempi tai yhtä hyvä kuin vertailupesuaineella viidennen pesun jälkeen. Vertailupesuaineen (pesuaine B IEC 436) ja huuhteluaineen (kaava III) koostumus on annettu EN 50242:1998 -standardin lisäyksessä B. (Tensidit on varastoitava viileässä tilassa vesitiiviissä astiassa, jonka koko ei ole yli 1 kg, ja ne on käytettävä kolmen kuukauden kuluessa.)

7. Entsyymien puhtaus

Lopullinen entsyymivalmiste ei saa sisältää entsyymien tuotantokantoina käytettäviä mikro-organismeja.

Arviointi ja todentaminen: Toimivaltaiselle elimelle on toimitettava testausseoste tai entsyymin tuottajan antama todistus.

8. Kuluttajille annettavat tiedot

a) *Pakkauksessa olevat tiedot*

Tuotteessa on oltava seuraava merkintä (tai vastaava teksti):

"Tämä ympäristömerkin saanut pesuaine toimii hyvin alhaisessa lämpötilassa (**). Valitse astianpesukoneesta alhaisen lämpötilan pesuohjelmia, pese täysisiä koneellisia äläkä ylitä suositeltua annostusta. Näin kulutat mahdollisimman vähän energiaa ja vettä ja vähennät veden pilaantumista.

Lisätietoja kukkatunnuksesta saa Internet-sivulta:

<http://europa.eu.int/ecolabel>.

(**) Hakijan on mainittava tässä suositeltu lämpötila tai lämpötilojen vaihteluväli; lämpötila saa olla enintään 55 °C."

b) *Annostusohjeet*

Tuotepakkauksessa on annettava annostusohjeet. Suositusannostukset on määriteltävä normaalisti ja runsaasti likaantuneille astioille sekä tuotteen markkinointialueella esiintyville veden kovuuden arvoille. Ohjeissa on määriteltävä tuotteen tehokkain käyttötapa likaisuuden mukaan.

Hakijan on toteuttava sopivia toimia, jotta kuluttajien olisi mahdollisimman helppo noudattaa annosteluohjeita, esimerkiksi asettamalla kuluttajien saataville annosteluväline (jauhemaisille tai nestemäisille tuotteille) ja/tai ilmoittamalla suositeltu annostus ainakin millilitroina (jauhemaisille tai nestemäisille tuotteille). Pakkauksessa on oltava suositus, että kuluttaja ottaisi yhteyttä vesilaitokseen tai paikallisviranomaisiin selvittääkseen vesijohtovetensä kovuuden.

c) *Valmistusaineita koskevat tiedot ja merkinnät*

Pesu- ja puhdistusaineiden tuoteselosteista 13 päivänä syyskuuta 1989 annettua komission suositusta 89/542/ETY⁽¹⁾ on sovellettava ja seuraavat valmistusaineryhmät on merkittävä:

Entsyymit: entsyymityypit

Säilöntäaineet: ominaisuudet ja merkintä IUPAC-nimikkeistön (International Union of Pure and Applied Chemistry) mukaan.

Jos tuote sisältää hajustetta, siitä on oltava merkintä pakkauksessa.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava mallikappale pakkauksesta sekä vakuutus tämän arviointiperusteen a, b ja c osan noudattamisesta.

9. Ympäristömerkissä olevat tiedot

Ympäristömerkin kentässä 2 on oltava seuraava teksti:

"— vähentää vesien pilaantumista

— vähentää pakkausmateriaalien määrää".

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle mallikappale pakkauksesta kaikkine merkintöineen sekä vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 291, 10.10.1989, s. 55.

DID-LUETTELO

PESUAINEIDEN VALMISTUSAINETIETOKANTA JA NIIHIN VALMISTUSAINEISIIN SOVELLETTAVA MENETTELYTAPA,
JOITA EI MAINITA TIETOKANNASSA

A. Jäljempänä annettuja tietoja yleisimmistä käytetyistä pesuaineiden valmistusaineista käytetään ekologisten arviointiperusteiden laskentaan.

Huomautus: tässä tuoteryhmässä ei käytetä parametrejä "aerobisesti biologisesti hajoamaton", "liukenevat epäorgaaniset aineet", "liukenemattomat orgaaniset aineet", "teoreettinen hapenkulutus" sekä parametrin "anaerobisesti biologisesti hajoamaton" korjauskertoimia "CF".)

Valmistusainetietokanta (DID-luettelo; versio 29.9.1998)

DID N:o	Valmistusaineet	Toksisuus		Kuormitustekijä (LF)	Anaerobisesti biologisesti hajoamattomat	Aerobisesti biologisesti hajoamattomat	Liukenevat epäorgaaniset aineet	Liukenemattomat epäorgaaniset aineet	THOD
		NOEC mitattu	LTE						
	<i>Anioniset pinta-aktiiviset aineet</i>								
1	C 10-13 LAS (Na ø 11,5-11,8, C14<1 %)	0,3	0,3	0,05	K, CF = 0,75	O	O	O	2,3
2	Muut LAS (C14 > 1 %)	0,12	0,12	0,05	K, CF = 1,5	O	O	O	2,3
3	C 14/17 Alkyyylisulfaatti	0,27	0,27	0,03	K, CF = 0,75	O	O	O	2,5
4	C 8/10 Alkyyylisulfaatti	EC50 = 2,9	0,15	0,02	O	O	O	O	1,9
5	C 12-15 AS	0,1	0,1	0,02	O	O	O	O	2,2
6	C 12-18 AS	LC50 = 3	0,15	0,02	O	O	O	O	2,3
7	C 16/18 FAS	0,55	0,55	0,02	O	O	O	O	2,5
8	C 12-15 A 1-3 EO Sulfaatti	0,15	0,15	0,03	O	O	O	O	2,1
9	C 16/18 A 3-4 EO Sulfaatti	Ei päteviä tietoja	0,1	0,03	O	O	O	O	2,2
10	C 8 -Dialkyyylisulfosukkinaatti	LC50 = 7,5	0,4	0,5	K, CF = 1,5	O	O	O	2
11	C 12/14 Sulforasvahapon metyyliesteri	EC50 = 5	0,25	0,05	K, CF = 0,75	O	O	O	2,1
12	C 16/18 Sulforasvahapon metyyliesteri	0,15	0,15	0,05	K, CF = 0,75	O	O	O	2,3
13	C 14/16 Alfaolefiinisulfaatti	LC50 = 2,5	0,13	0,05	K, CF = 0,75	O	O	O	2,3
14	C 14-18 Alfaolefiinisulfaatti	LC50 = 1,4	0,07	0,05	K, CF = 2,0	O	O	O	2,4
15	SAIPPUAT (C12-22)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	O	O	O	O	2,9
	<i>Ionittomat pinta-aktiiviset aineet</i>								
16	C 9/11 A > 3-6 EO Linear. tai yksihaar.	EC50 = 3,3	0,7	0,03	O	O	O	O	2,4
17	C 9/11 A > 6-9 EO Linear. tai yksihaar.	EC50 = 5,4	1,1	0,03	O	O	O	O	2,2
18	C 12-15 A 2-6 EO Linear. tai yksihaar.	0,18	0,18	0,03	O	O	O	O	2,5

DID N:o	Valmistusaineet	Toxicisuus		Kuormitustekijä (LF)	Anaerobisesti biologisesti hajoamattomat	Aerobisesti biologisesti hajoamattomat	Liukenevat epäorgaaniset aineet	Liukenemattomat epäorgaaniset aineet	THOD
		NOEC mitattu	LTE						
19	C 12-15 (Kesk. C < 14) A > 6-9 EO linear. tai yksiahaar.	0,24	0,24	0,03	O	O	O	O	2,3
20	C 12-15 (Kesk. C > 14) A > 6-9 EO	0,17	0,17	0,03	O	O	O	O	2,3
21	C 12-15 A > 9-12 EO	LC50 = 0,8	0,3	0,03	O	O	O	O	2,2
22	C 12-15 A > 20-30 EO	EC50 = 13	0,65	0,05	O	O	O	O	2
23	C 12-15 A > 30 EO	LC50 = 130	6,5	0,75	O	S	O	O	0 (*)
24	C 12/18 A 0-3 EO	Ei päteviä tietoja	0,01	0,03	O	O	O	O	2,9
25	C 12-18 A 9 EO	0,2	0,2	0,03	O	O	O	O	2,4
26	C 16/18 A 2-6 EO	0,03	0,03	0,03	O	O	O	O	2,6
27	C 16/18 A > 9-12 EO	LC50 = 0,5	0,05	0,03	O	O	O	O	2,3
28	C 16/18 A 20-30 EO	EC50 = 18	0,36	0,05	O	O	O	O	2,1
29	C 16/18 A > 30 EO	LC50 = 50	2,5	0,75	O	S	O	O	0 (*)
30	C 12/14 Glukoosiamidi	4,3	4,3	0,03	O	O	O	O	2,2
31	C 16/18 Glukoosiamidi	0,116	0,116	0,03	O	O	O	O	2,5
32	C 12/14 Alkyyliipolyglukosidit	1	1	0,03	O	O	O	O	2,3
	<i>Amfoteeriset pinta-aktiiviset aineet</i>								
33	C 12-15 Alkyyliidimetyyli-betaaiini	0,03	0,03	0,05	K, CF = 2,5	O	O	O	2,9
34	C 12-18 Alkyyliamidopropyyl-betaaiini	0,03	0,03	0,05	K, CF = 2,5	O	O	O	2,8
	<i>Vaahdonestoaineet</i>								
35	Silikoni	EC0 = 241	4,82	0,4	K, CF = 0,75	S	O	O	0,0
36	Parafiini	Ei päteviä tietoja	100	0,4	0	S	O	O	0 (*)
	<i>Kankaanpehmentysaineet</i>								
37	Glyseriini	LC50 > 5-10 gl	1 000	0,13	0	O	O	O	1,2
	<i>Vedenpehmentimet/pesualkaalit</i>								
38	Fosfaatti NTPF:na		1 000	0,6	O	O	S	O	0,0
39	Zeoliitti A	120	120	0,05	O	O	O	S	0,0
40	Sitraatti	EC50 = 85	85	0,07	O	O	O	O	0,6
41	Polykarboksylaatti ja sen johdannaiset	124	124	0,4	K, CF = 0,1	S	O	O	0 (*)
42	Savi		1 000	0,05	O	O	O	S	0,0
43	Karbonaatti/bikarbonaatti	LC50 = 250	250	0,8	O	O	S	O	0,0

DID N:o	Valmistusaineet	Toksisuus		Kuormitustekijä (LF)	Anaerobisesti biologisesti hajoamattomat	Aerobisesti biologisesti hajoamattomat	Liukenevat epäorgaaniset aineet	Liukenemattomat epäorgaaniset aineet	THOD
		NOEC mitattu	LTE						
44	Rasvahappo (C ≥ 14)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	O	O	O	O	2,9
45	Silikaatti/disilikaatti	EC50 > 1 000	1 000	0,8	O	O	S	O	0,0
46	NTA	19	19	0,13	O	O	O	O	0,6
47	Polyasparagiinihappo, Na-suola	125	12,5	0,13	K, CF = 0,1	O	O	O	1,2
	<i>Valkaisuaineet</i>								
48	Perboraatti mono (boraatteina)	1 - 10	6	1	O	O	S	O	0,0
49	Perboraatti tetra (boraatteina)	1 - 10	6	1	O	O	S	O	0,0
50	Perkarbonaatti (ks. karbonaatti)	LC50 = 250	250	0,8	O	O	S	O	0,0
51	TAED	EC0 = 500	EC0 = 500	0,13	O	O	O	O	2,0
	<i>Liuottimet</i>								
52	C 1 - C 4 Alkoholit	LC50 = 8 000	100	0,13	O	O	O	O	2,3
53	Monoetanolamiini	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2,4
54	Dietanolamiini	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2,3
55	Trietanolamiini	0,78	0,78	0,13	O	O	O	O	2
	<i>Sekalaiset</i>								
56	Polyvinyylipyrrolidoni (PVP/PVNO/PVPVT)	EC50 > 100	100	0,75	K, CF = 0,1	S	O	O	0 (*)
57	Fosfonaatit	7,4	7	0,4	K, CF = 0,5	S	O	O	0 (*)
58	EDTA	LOEC = 11	11	1	K, CF = 0,1	S	O	O	0 (*)
59	CMC	LC50 > 250	250	0,75	K, CF = 0,1	S	O	O	0 (*)
60	Na Sulfaatti	EC50 = 2 460	1 000	1	O	O	S	O	0,0
61	Mg Sulfaatti	EC50 = 788	800	1	O	O	S	O	0,0
62	Na Kloridi	EC50 = 650	650	1	O	O	S	O	0,0
63	Virtsa-aine	LC50 > 10 000	100	0,13	O	O	O	O	2,1
64	Maleiinihappo	LC50 = 106	2,1	0,13	O	O	O	O	0,8
65	Omenahappo	LC50 = 106	2,1	0,13	O	O	O	O	0,6
66	Ca Formiaattide		100	0,13	O	O	O	O	2,0
67	Pii		100	0,05	O	O	O	S	0,0
68	Suurimolekyyliset polymeerit PEG > 4 000		100	0,4	O	S	O	O	0 (*)
69	Pienimolekyyliset polymeerit PEG < 4 000		100	0,13	O	O	O	O	1,1

DID N:o	Valmistusaineet	Toksisuus		Kuormitustekijä (LF)	Anaerobisesti biologisesti hajoamattomat	Aerobisesti biologisesti hajoamattomat	Liukenevat epäorgaaniset aineet	Liukenemattomat epäorgaaniset aineet	THOD
		NOEC mitattu	LTE						
70	Kumeeni sulfonaatti	LC50 = 66	6,6	0,13	K, CF = 0,25	O	O	O	1,7
71	Ksyleeni sulfonaatti	LC50 = 66	6,6	0,13	K, CF = 0,25	O	O	O	1,6
72	Tolueeni sulfonaatti	LC50 = 66	6,6	0,13	K, CF = 0,25	O	O	O	1,4
73	Na-/Mg-/K-hydroksidit		100	1	O	O	S	O	0,0
74	Entsyymit	LC50 = 25	25	0,13	O	O	O	O	2,0
75	Käytetyt hajustesekoitukset	LC50 = 2-10	0,02	0,1	K, CF = 3,0	S	O	O	0 (*)
76	Väriaineet	LC50 = 10	0,1	0,4	K, CF = 3,0	S	O	O	0 (*)
77	Tärkkelys	Ei päteviä tietoja	250	0,1	O	O	O	O	0,97
78	Zn Ftalosyaniinisulfonaatti	0,16	0,016	0,07 (**)	K, CF = 2,5	S	O	O	0 (*)
79	Anioniset Polyesterit (Soil release polymer)	LC50 = 310	310	0,4	K, CF = 0,1	S	O	O	0 (*)
80	Iminodisukkinaatti	23	2,3	0,13	K, CF = 2,5	O	O	O	1,1
	<i>Optiset kirkasteet (FWA)</i>								
81	FWA (1)	LC0 = 10	1,0	0,4	K, CF = 1,5	S	O	O	0 (*)
82	FWA (2)	3,13	3,13	0,4	K, CF = 0,5	S	O	O	0 (*)
	<i>Lisävalmistusaineet</i>								
83	Alkyyliamino-oksidit (C 12-18)	0,08	0,08	0,05	K, CF = 2,5	O	O	O	3,2
84	Glycereetti (C 6-17) EO kokoatti	EC50 = 32	1,6	0,05	O	O	O	O	2,1
85	Fosfaattierit (C 12-18)	EC50 = 38	1,9	0,05	K, CF = 2,5	O	O	O	2,3

(1) FWA 1 = Dinatrium 4,4'-bis (4-aniliino-5-morfoliino-1,3,5-riatsiini-2-yl)aminostilbeeni-2,2'-disulfonaatti.

(2) FWA 5 = 4,4'-bis (2-sulfostyryyli) bifenyylä.

(*) Aerobisesti hajoamattomien orgaanisten aineiden THOD-arvoksi on annettu nolla.

(**) Nopea hajoaminen valon vaikutuksesta.

Huomautukset:

K = Kyllä, perustetta sovelletaan
 O = Ei, perustetta ei sovelleta
 LTE = Pitkäaikaisvaikutuspitoisuus

NOEC = Ei todettavaa vaikuttavaa pitoisuutta
 CF = Korjauskerroin anaerobisesti hajoamattomille orgaanisille aineille
 THOD = Teoreettinen hapenkulutus

Lisäys I.B

Seuraavaa menettelytapaa sovelletaan tarpeen mukaan valmistusaineisiin, joita ei ole lueteltu DID-luettelossa.

Myrkyllisyys vesieliöille

Alhaisin vahvistettu kaloihin, vesikirppuihin (*Daphnia magna*) tai leviin kohdistuvan pitkäaikaisvaikutuksen (LTE) arvo pitää ottaa huomioon kriittisen laimennusmäärän (toksisuus) arviointiperusteiden laskennassa.

Aineille lopulta valittavia LTE-arvoja voidaan korjata, jos käytettävissä on homologeihin ja/tai määrällisiin rakenteen ja aktiivisuuden välisiin suhteisiin (QSAR) perustuvia tietoja.

LTE-arvojen puuttuessa on noudatettava seuraavaa menettelyä, jotta LTE-arvot voidaan arvioida käyttämällä määrättyä turvallisuuskerrointa (UF) kaikkein herkimpiä lajeja koskeviin arvioihin:

Muut kuin pinta-aktiiviset aineet

KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAT ARVOT	KÄYTETTÄVÄ TURVALLISUUSKERROIN (UF)
Vähintään 2 lajille akuutti LC ₅₀ -arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	100
1 kroonisen kokeen NOEC-arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	10
2 kroonisen kokeen NOEC-arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	5
3 kroonisen kokeen NOEC-arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	1
	Käytetään alinta vahvistettua NOEC-arvoa

Näistä säännöistä voidaan sallia poikkeus, jos voidaan esittää todisteita siitä, että matalammat arvot ovat tieteellisesti perusteltuja. NOEC (No Observed Effect Concentration) on pitoisuus, jossa koe-eliöissä ei ole havaittu muutosta tutkitussa suuressa (pitkäaikaisessa testissä).

Pinta-aktiiviset aineet

KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAT ARVOT	KÄYTETTÄVÄ TURVALLISUUSKERROIN (UF)
Vähintään 2 lajille kroonisen kokeen NOEC-arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	1 (alin NOEC)
1 kroonisen kokeen NOEC-arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	1 (NOEC — jos laji on herkin akuutilla toksisuudella mitattuna)
	10 (NOEC — jos laji ei ole herkin akuutilla toksisuudella mitattuna)
3 C ₅₀ -arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	20 (alin LC ₅₀)
Vähintään 1 LC ₅₀ -arvo: kalalle, vesikirpulle (<i>Daphnia</i>) tai levälle	50 (alin LC ₅₀)
	tai 20 erityistapauksissa (katso selitys jäljempänä)

Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan käyttää turvallisuuskerrointa 20 kertoimen 50 sijasta vain silloin, kun 1—2 L(E)C₅₀-arvo on saatavilla (LC₅₀ toksisuutena kaloille, EC₅₀ toksisuutena vesikirpuille (*daphnia*) tai leville) ja jos muista yhdisteistä saaduista tiedoista voidaan päätellä, että kaikkein herkimmat lajit on testattu. Tällaista sääntöä voidaan soveltaa vain homologiryhmässä. On korostettava, että käytettävien LTE-arvojen (pitkäaikaisvaikutukset) on oltava yhdenmukaisia homologiryhmässä sen suhteen, mikä on esimerkiksi alkyylivetyn vaikutus lineaariseen alkyylibentseenisulfoonaattiin (LAS) tai etoksiryhmien (EO) lukumäärän vaikutus alkoholietoksyalaattiin, jos mainittuja rakenteen ja aktiivisuuden välisiä suhteita (QSAR) voidaan muodostaa.

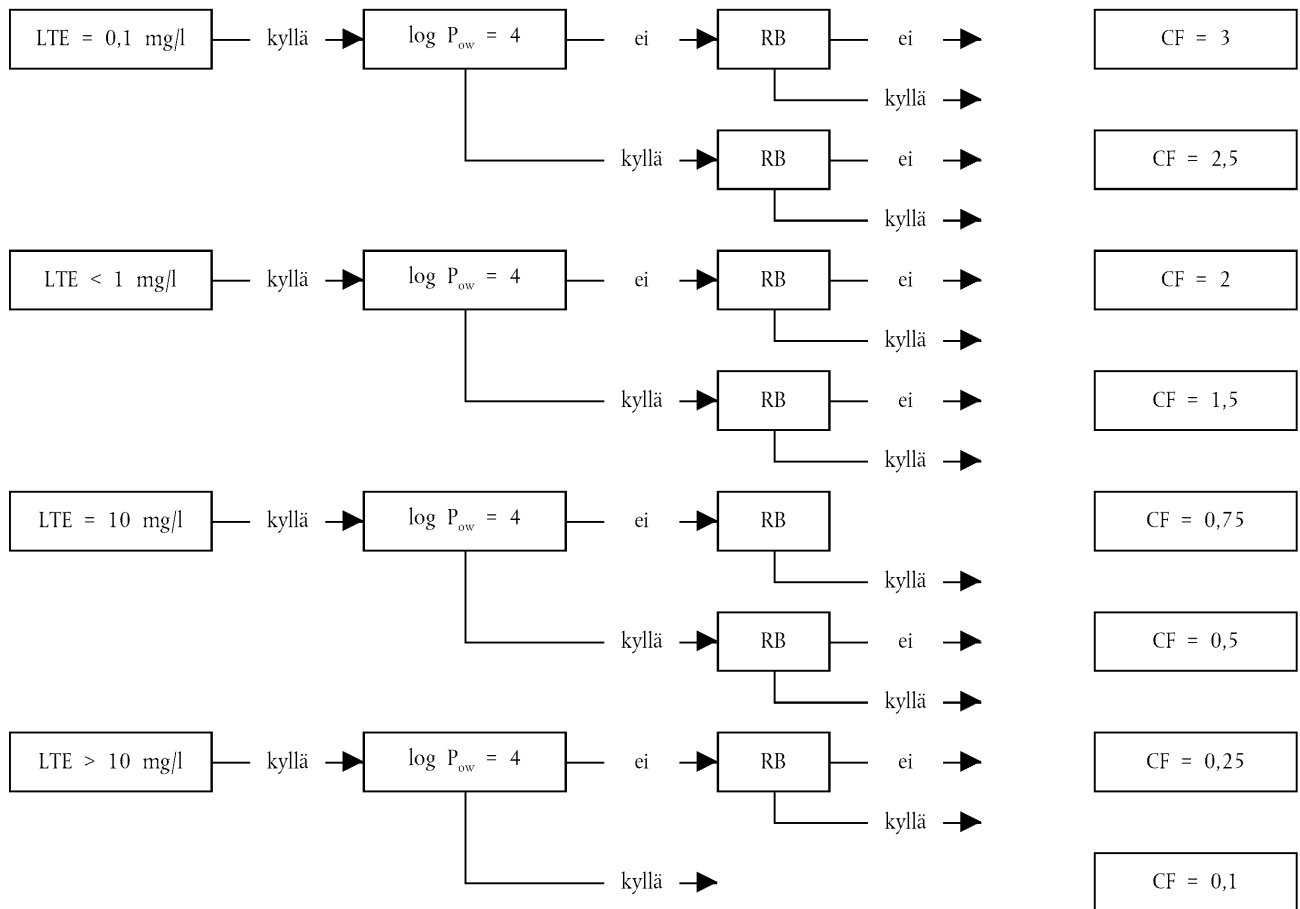
Poikkeukset edellä kuvatusta järjestelmästä on kyseisen kemikaalin osalta perusteltava hyvin.

Kuormituskertoimet

Kuormituskertoimet määritellään neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

Biologisesti hajoamattomat orgaaniset aineet (anaerobiset): vuokaavio korjauskertoimien (CF) määrittämiseksi ⁽¹⁾

RB: Nopea aerobinen biologinen hajoavuus (Ready Aerobic Biodegradability)

LTE: Pitkäaikaisvaikutus (Long-Term Effect)

CF: Korjauskertoimen (Correction Factor)

⁽¹⁾ Korjauskertoimet muodostetaan valmistusaineiden ominaisuuksien perusteella ja niitä sovelletaan annostukseen, joka ilmaistaan grammoina pesukertaa kohti.

Lisäys I.C

Anaerobisen biologisen hajoavuuden dokumentointi

Seuraavaa menettelytapaa voidaan soveltaa anaerobisen hajoavuuden dokumentointiin niiden valmistusaineiden osalta, joita ei ole lueteltu DID-luettelossa:

1) Sovelletaan kohtuullista ekstrapolointia

Käytetään yhdellä raaka-aineella saatuja testituloksia ja ekstrapoloidaan rakenteeltaan samankaltaisten pinta-aktiivisten aineiden lopullinen anaerobinen hajoavuus. Jos jonkin pinta-aktiivisen aineen (tai homologiryhmän) anaerobinen biologinen hajoavuus on vahvistettu DID-luettelossa, voidaan olettaa, että samantyyppinen pinta-aktiivinen aine on myös anaerobisesti biologisesti hajoava (esim. C 12-15 A 1-3 EO sulfaatti (DID-n:o 8) on anaerobisesti biologisesti hajoava, joten C 12-15 A 6 EO sulfaatin voidaan olettaa olevan vastaavalla tavalla anaerobisesti biologisesti hajoava). Jos pinta-aktiivisen aineen anaerobinen biologinen hajoavuus on vahvistettu asianmukaisella testimenetelmällä, voidaan olettaa, että samantyyppinen pinta-aktiivinen aine on myös anaerobisesti biologisesti hajoava (esim. kirjallisuustietoja, jotka vahvistavat alkyliesteriammoniumsuolojen ryhmään kuuluvien pinta-aktiivisten aineiden olevan anaerobisesti biologisesti hajoavia, voidaan käyttää dokumentaationa sen vahvistamiseksi, että muut kvaternaariset ammoniumsuolat, joiden alkylylietju(i)ssa on esterisidoksia, ovat vastaavalla tavalla anaerobisesti biologisesti hajoavia).

2) Tehdään anaerobisen hajoavuuden seulontatesti

Jos uudet testit ovat välttämättömiä, tehdään seulontatesti käyttämällä ISO 11734 -testiä (ECETOC nro. 28, kesäkuu 1988) tai vastaavaa menetelmää.

3) Tehdään alhaisen annoksen hajoavuustesti

Jos uudet testit ovat välttämättömiä ja jos seulontatestissä on esiintynyt kokeisiin liittyviä ongelmia (esim. testiaineen toksisuudesta johtuva inhibitio), toistetaan testi käyttämällä pinta-aktiivista ainetta alhaisena annoksena ja seurataan hajoamista ¹⁴C-mittauksilla tai kemiallisilla analyyseillä. Alhaisilla annoksilla tehtävässä testauksessa voidaan käyttää OECD 308 -testiä (elokuu 2000) tai vastaavaa menetelmää.
